

Først lukker man 35 skoler, med henvisning til at de alle sammen er en koncern, og når de så reagerer og selvfølgelig reagerer samlet og protesterer, ja, så bruger man det som bevis på, at det er en koncern.

Dér, hvor jeg kommer fra, siger man det på denne måde: Først tisser man på folk, og bagefter siger man, de lugter. Det er det, der er tale om her.

Men jeg vil stille et spørgsmål til undervisningsministeren, idet jeg håber, vi måske kan prøve at tage diskussionen lidt mere på sagens indhold. Mener undervisningsministeren ikke, at Folketinget står i en ualmindelig ubehagelig situation, hvis det f.eks. viser sig, at retten i de retssager, som Tvind åbenbart kan anlægge i forhold til tilbagebetalingskravet, træffer den beslutning, at der ikke er grundlag for at kræve tilbagebetaling?

Hvilken situation står Folketinget i i den situation? Har undervisningsministeren gjort sig den overvejelse, og vil undervisningsministeren eventuelt dele den overvejelse med Folketinget?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt svare hr. Thulesen Dahl. Vi har en lovgivning i dag. Den anerkender vi et hundrede procent, og det, vi siger, er, at ministeren skal bruge den gældende lovgivning. Der er en række sanktionsmuligheder, der er til stede. Dem kan man bruge.

Det betyder, som jeg selv sagde, at der er skoler, der ikke vil blive ramt. Det er sådan set et retsprincip, at hvis ikke man har gjort noget ulovligt, så kan man ikke blive ramt.

Så stiller hr. Thulesen Dahl det spørgsmål: Vil SF slet ikke koncernen til livs? Jamen altså det er et tosset spørgsmål at stille, om man vil koncernen til livs. Man kunne også stille spørgsmålet: Vil jeg A.P. Møller-koncernen til livs, vil jeg andre erhvervsvirksomheder til livs? Det er dog noget underligt noget.

Jeg vil det til livs, som er ulovligt, og jeg håber, hr. Thulesen Dahl kan forstå, at det er nogle retsprincipper, vi følger her. Er der brug for at stramme lovgivningen, hvis man vil det? Jamen så kan Folketinget jo vedtage lovgivning og ikke en særlov. Det, man har gjort her, er jo at vedtage en særlov, som navngiver bestemte, og hvornår har man sidst gjort det? Jeg lader folk selv tænke over, hvornår man vedtog en særlov af tilsvarende art.

Jeg nævnte så to ting, som ikke var ulovlige, og derfor ville jeg ikke gribe ind over for dem, og jeg gentager til hr. Thulesen Dahls erindring, hvad det var, nemlig at de har et samarbejde. Det har andre skoler også. Det er ikke ulovligt i dag. Hvis man vil have en lov, der siger, det er ulovligt, jamen så gennemfør dog den lov! Det kan være, vi ikke vil være tilhængere, men det vil tiden vise.

Det andet, jeg nævnte, var, at Tvindskolerne bruger Poul Jørgensen på en bestemt måde. Jeg synes, det er uklogt af dem, at de har gjort det, men det er da ikke ulovligt. Jeg sagde udtrykkeligt: Det er ikke strafbart at være uklog. Det tror jeg, mange skal være glade for.

Derfor er det helt centrale for os i dette her, at der er nogle muligheder i dag for administrativt at gribe ind, og det skal man gøre, hvis der er noget, som er ulovligt, noget, som er i strid med gældende regler, ellers skal man selvfølgelig ikke gøre det. Det er et almindeligt retssamfunds princip, at har man ikke gjort noget forkert, så skal man heller ikke straffes.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det er også til hr. Thulesen Dahl. Hr. Thulesen Dahl erkendte, at Tvindskolerne på en række områder har overholdt loven. De har gjort det i 26 år – jeg tror, det er 26 år. Der er ikke grebet ind mod dem. De har måske lavet numre økonomisk osv., det skal jeg ikke tage stilling til her og nu. Det er de under anklage for, og det skal man naturligvis gribe ind over for, for det er det modsatte af at overholde loven. Men selve deres samarbejdsstruktur har ikke krænket gældende lovgivning. Derfor, siger hr. Thulesen Dahl så, bliver der nu lavet en ny lov, og så er samarbejdsstrukturen ikke længere lovlig.

Enig, hr. Thulesen Dahl. Hvis den nye lov bliver vedtaget, så er samarbejdsstrukturen ikke længere mulig. Men hvad oplever vi så? Så oplever vi, at i den samme lov forbydes i realiteten 32 skoler; ikke fordi de ikke vil overholde den lov, man skal til at vedtage nu, men fordi de har gjort noget andet i de forløbne 26 år. I realiteten forbyder man dem, og for at være helt sikker på det, så indfører man oven i købet et to års moratorium, så de ikke skal kunne komme igen og reorganisere sig selv på et grundlag, der er i overensstemmelse med den nye lov.

Til Hr. Thulesen Dahl vil jeg sige, at det er lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det er en skandale, at man herhjemme har kastet sig ud i